

คำจารึก	คำแปล
คำจารึก	คำอ่าน
<p>อ่านโดย : ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	
<p>(หน้าที่ ๒๘)</p>	
<p>๑. แลว่าทานยังค้อยอยู่สบายฤา ข้าพเจ้าตอบว่าอัตโนทั้ง</p>	<p>๑. แลว่าท่านยังค้อยอยู่สบายหรือ ข้าพเจ้าตอบว่าอัตโนทั้ง</p>
<p>๒. ปวงออยเปนสุขข้อย แลซึ่งเอาใจใส่อัตโนบำรุงอัตโน</p>	<p>๒. ปวงออยเป็นสุขข้อย แลซึ่งเอาใจใส่อัตโนบำรุงอัตโน</p>
<p>ต"ก</p> <p>๓. แต่งให้พิทักษ์รักษาอัตโนขอบใจทานหนักหนาแลมธุ</p>	<p>ตก</p> <p>๓. แต่งให้พิทักษ์รักษานี้ อัตโนขอบใจทานหนักหนาแลมธุ</p>
<p>๔. โกตันนั่งวางซึ่งให้พิทักษ์รักษานี้เป็นพนักงานข้าแลชา</p>	<p>๔. โกตันนั่งวางซึ่งให้พิทักษ์รักษานี้เป็นพนักงานข้าแลชา</p>
<p>๕. พเจ้าตอบว่า ซึ่งเปนพนักงานทานนั้นกชอบแลเวแต่</p>	<p>๕. พเจ้าตอบว่า ซึ่งเป็นพนักงานท่านนั้น ก็ชอบแล้วแต่</p>
<p>๖. วาทานมีน้ำใจช่วยพิทักษ์รักษาด้วยความยินดีนั้นอัตโน</p>	<p>๖. ว่าท่านมีน้ำใจช่วยพิทักษ์รักษาด้วยความยินดีนั้นอัตโน</p>
<p>๗. กมีน้ำใจยินดีต่อทานหนักหนาแลแล้วผู้มีชื่อกล้าไป ?</p>	<p>๗. ก็มีน้ำใจยินดีต่อท่านหนักหนา ครั้นแล้วผู้มีชื่อกล้าไป ?</p>
<p>๘. ? ครั้นเพลาทะยงหญิงผู้ดีชาวเมืองแปรตมาทัก</p>	<p>๘. ? ครั้นเพลาทะยงหญิงผู้ดีชาวเมืองแปรตมาทัก</p>
<p>ข้าพเจ้า</p> <p>๙. ห้าคร่าวๆแลห้าคน"นบาง ๗ ค"น บาง ๘ ค"นบาง</p>	<p>ข้าพเจ้า</p> <p>๙. ห้าคร่าวๆแลห้าคนบ้าง ๗ คนบ้าง ๘ คนบ้าง</p>
<p>แลข้าพเจ้ารับ</p> <p>๑๐. ส"งปราไซรตามส"มควนด้วยผู้มานั้นครั้นแล</p>	<p>แลข้าพเจ้ารับ</p> <p>๑๐. ส่งปราศรัยตามสมควรด้วยผู้มานั้น ครั้นแล้ว</p>
<p>กล้าไป ?</p> <p>๑๑. ? ครั้นเพลาบ่ายประมารโมงหนึ่งมธุอินตันนั่งข้าหลวง</p>	<p>กล้าไป ?</p> <p>๑๑. ? ครั้นเพลาบ่ายประมาณ โมงหนึ่งมธุอินตันนั่งข้าหลวง</p>
<p>แลเจาเมืองแล</p> <p>๑๒. แมศรีหม"อผู้ใหญ่ แลผีดาวุสค"นมารับพระทาน</p>	<p>แลเจ้าเมือง แล</p> <p>๑๒. แมศรีหมอผู้ใหญ่ แลผีดาวุสคี่คนมารับพระทาน</p>
<p>อาหารด้วย</p> <p>๑๓. ข้าพเจ้าครั้นสำเร็จแล้วเจาเมืองก็ชวนข้าพเจ้า</p>	<p>อาหารด้วย</p> <p>๑๓. ข้าพเจ้าครั้นสำเร็จแล้ว เจ้าเมืองก็ชวนข้าพเจ้า</p>
<p>ล"งเรือ</p> <p>๑๔. ไปดูกำปั่นใหญ่ชื่อละมีรันซึ่งใหญ่กว่ากำปั่นทั้งปวง</p>	<p>ลงเรือ</p> <p>๑๔. ไปดูกำปั่นใหญ่ชื่อละมีรัน ซึ่งใหญ่กว่ากำปั่นทั้งปวง</p>
<p>แต่งไว้สำ</p>	<p>แต่งไว้สำ</p>